дума е изтълкувана, обяснена, проповядвана по всички краища на земята, прилагана към всевъзможни житейски обстоятелства… Тази книга се нарича Евангелие. И вечно новата й прелест е такава, че ако, преситени от света или потиснати от унние, случайно я отворим, не можем вече да се противим на сладостното й привличане и се потапяме духом в божественото й красноречие."

Защо мнозина от хората, търсещи истината, намират смисъла на онова, което се случва на земята, по страниците на Библията? Причината не е ли, че истината е една от характеристиките на живия Бог, а

Истина и лъжа

Свикнали сме да мислим, че всяко твърдение, изречено от човека, е истина или лъжа. В това е същността на дуалистичния светоглед.

Но по-внимателният поглед към лъжата показва нещо удивително: тя винаги оправдава сама себе си. С други думи, винаги й е необходима истината. Истината е нейният хляб.

Лъжата е невярна логика, в която всичко си е на мястото: мисловният процес, резултатът, изходните факти. Лъжата може да бъде много подредена и много колоритна. Но тя е фалшификат. И този фалшификат може да бъде толкова точен, че много трудно да се различи от оригинала.

Оригиналът е истина. Истината също изисква мислене, опира се на факти, дава плодове. Плодовете й могат да бъдат сладки, горчиви, тръпчиви, солени, но винаги са истински, неподправени.

Не съществуват правила за различаване на истината от лъжата. Но е нужно винаги да се опираме на реалния опит на хората, за да се научим да разпознаваме лъжата.

Такъв опит съществува. За да го споделят, хората пишат книги. Когато човек осъзнае в каква посока се движи историята, той предава своя опит в познанието на истината с помощта на изкуството, науката, религията, философията.

"Книгата е късче от горяща, димяща съвест - и нищо повече" - пише Борис Пастернак. "Изкуството е свято, святото е изкуство" - четем в статията на Марина Цветаева "Изкуството в светлината на съвестта". "Има книга - пише малко преди смъртта си Пушкин, - от която всяка Библията е книга, написана от Бога чрез хората и за хората? В Посланието към Тимотей ап. Павел пише: „Цялото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата, за да бъде Божият човек усъвършенстван, съвършено подготвен за всяко добро дело" (II Тим. 3:16-17).

Бог призовава хората да търсят истината, но те търсят щастието си извън Бога.

Щастлив е този, който след като не намери щастие в света, го открива в Бога. Защото волята на Бога е „да показва през вековете, които ще дойдат, изобилното богатство на Своята благодат чрез добрината Си към нас в Христос Иисус" (Еф. 2:7).

Симеон Възкресенски